

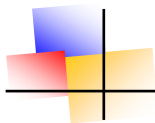

Zborové listy

Z obsahu:

*Svedectvo - Renáta
Gerlachov 2017
VZBURA PROTI MESIÁŠOVI
Most do prístavu*

Slovo na tento mesiac

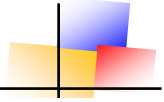
"Zomrel za všetkých, aby tí, ktorí žijú, už nežili samým sebe, ale tomu, ktorý za nich zomrel i vstal z mŕtvych." (2K 5,16)

Rozlišujeme všeobecné spasenie a osobné. Veľmi ľahko sa nám hovorí: Pán Ježiš zomrel za všetkých ľudí. Čo však tá druhá časť výroku apoštola Pavla? Osobné vyznanie, že zomrel aj za mňa. A tam to všetko začalo. Jeho smrť a jeho vzkriesenie sa ma prvýkrát dotklo v mojom akte znovuzrodenia. A potom sa ma dotýkalo už stále. Nie preto, že je to niekde v Písme napísané. Nie preto, že by som sa do takého nového spôsobu života musel opakovane iba nútiť. So zapečatením Duchom Svätým vstúpila do mňa nová prirodzenosť, v ktorej seba posúvam na tretiu pozíciu, na druhé miesto dávam môjho blížneho a na prvé miesto Ježiša Krista. Preto, že už nežijem pre seba. Nežijem zo seba. Ale v moci vzkriesenia.

Dnešné kresťanstvo je plné duševných ľudí. Chcú sa vo svojich kostoloch a modlitebniach cítiť ako doma, dobre sa zabávať, užívať si to. Sú to tí, ktorí nikdy nestratili svoje duše, svoje životy, samých seba pre Ježiša Krista a pre jeho evanjelium. Nie sú tu na svete ako nejaká mimoriadna kategória, ale jediná kategória nasledovníkov Ježiša Krista. On nikdy nehľadal nadšencov za jeho učenie, preňho samého. On vždy hľadal a hľadá nasledovníkov. S týmto znamením v erbe ich nových životov: už nežijú zo seba a ani pre seba, ale v moci toho, v ktorom zomreli predchádzajúcemu spôsobu života a ožili pre nový rozmer: pre Ježiša Krista v nich.

O čom bude tvoja Veľká noc 2017? O čokoládových zajačikoch? Vajíčkach? Polievačkách či šibačke? O folklóre, do ktorého sa primiešava také slávnostné: Ježiš Kristus vstal z mŕtvych!? Povstal si aj ty s ním zo svojej smrti minulému životu smerom k tomu novému - darovanému zhora?

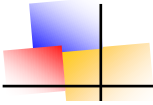
M. Bielik

Svedectvo – Renáta

Úvodom môjho svedectva trochu priblížim moje prvé roky života. Narodila som sa mojej mamine a ocinovi, malé dievčatko tak do dvoch dlaní, ako väčšina detí ☺ Keď som mala nejaký ten mesiac, lekári prišli na to, že som mala pri pôrode vyklíbené nožičky a z toho začali menšie problémy. Nosila som Pavlíkové remence na kĺbiky, začala som neskôr chodiť ... a aj tak som nič nezmeškala ☺ Problémy neboli viditeľné. Vďaka radám českých lekárov (dokonca si aj mená si dodnes pamätám) a dôslednosti mojich rodičov som sa naučila chodiť pekne rovno aj napriek kratšej nohe. Počas rastu mi lekár neodporúčal preťažovanie kĺbov, preto som v škole nemohla cvičiť. Doma som však musela prechádzať každý večer presne stanovenými cvikmi. Neskôr moja kondička nestačila na klasickú telesnú, takže do konca školskej dochádzky som telesnú nemala. Počas nej som chodila na ZŠ učiteľkám na nákupy a na gymnázium som mala voľné hodiny ☺ To sa mi páčilo a nijako som proti tomu nebojovala. Z môjho pohľadu to zlé bolo a je na niečo dobré. K tomu sa ešte v rannom detstve pridala ekzém, ktorý ma trápil celé roky na rukách, nohách i na tvári. Nemala som rada pohľad na moje telo. Hlavne v zime, zvlášť v noci, som obvazy preškrabala až do krvi. Dithiaden nepomáhal. Moje telo si naň za tie roky zvyklo a teda vôbec neúčinkoval. Rána boli o tom, že mi za pomoci harmančekového odvaru dávali rodičia dole obvazy z rúk a nôh, v zime aj po každom príchode domov, keď sa mi rukavice lepili na mokvajúce ruky. Rodičia si so mnou užili, ale viem, že ma dobre vychovali. Nepamätám sa na bitky, skôr som kľáčala v kúte. Myslím, že ma vychovali morálne dobre. Nekradnúť, nepiť, nefajčiť, pomáhať, vzdelávať sa – to bola samozrejmosť. Kresťanmi však neboli. Pamätám si, že ako dieťa som sem-tam chodila v nedeľu s babkou do kostola, ale nič viac.

Keď som mala dvanásť rokov, posledný víkend letných prázdnin som trávila pri babke, ocinovej mamine, na dedine. Naši išli k mojej druhej babke, ale nestihli k nej ani dôjsť (čo je

asi 15 minút autom) a babka, pri ktorej som ostala sama, zomrela. Už keď som videla, že je s ňou zle, zháňala som pomoc. Bez telefónu a bez ľudí na ulici, to bolo komplikované a aj tak to na situácii už nič nezmenilo. Táto udalosť dosť ovplyvnila nielen mňa, ale celú našu rodinu.

Keďže babka bývala na dedine, kde chovala aj zvieratá, tak nastal problém. Ocino musel každý deň chodiť pred prácou na dedinu nakrmiť zverstvo a večer zase zavrieť. Dalo sa to zniesť, ale nie dlhodobo. Ocino chcel byť aj s nami a preto sa po cca polroku začalo veľké sťahovanie. Keďže som chodila na ZŠ, tak som ostala v Michalovciach pri babke a dedkovi a naši išli aj s bratom bývať na dedinu.

Víkendy som trávila s rodičmi a cez týždeň som k nim chodila do práce, aby som ich videla. Brat chodil sem-tam k babke aj v pracovné dni, takže sme sa videli častejšie. Rodičia mi chýbali. Avšak si spomínam, že som sa im nikdy nezdôverovala. O budovaní bližšieho vzťahu sa nedalo hovoriť.

V tom čase som sa viac-menej rozprávala len s dospelými. Všetky aspoň malé kamarátstva sa mojím presťahovaním 15 minút od školy takmer skončili. Po škole som chodila hneď domov. Čítala som knihy, lúštila krížovky. Chodila som k rodičom do práce a tam som zase komunikovala len s dospelými. Potom už dospelí mojej rodiny pochopili, že to nie je najlepšie riešenie situácie a chceli, aby som ostala von s kamarátkami, ale nemala som s kým. V časti, kde som bývala, rovesníci neboli. Zvyčajne sa so mnou v škole rozprávali spolužiaci, keď potrebovali pomôcť s matematikou a to som robila rada. Tam všetky vzťahy začali aj skončili.

Po dvoch rokoch od babkinej smrti zomrel aj dedko, pri ktorom som bývala. Najhoršie bolo, že asi týždeň pred jeho smrťou som mala „videnie“ o tom, ako sa dozviem o jeho smrti a presne tak sa aj stalo. Viac-menej som už očakávala, kedy to príde, keďže dedko mal rakovinu v poslednom štádiu. Po ocinovej mamine bol dedko druhou mojou najmilšou osobou.

Babka dedkovu smrť nedokázala prijať a ja som nedokázala znášať jej výčiny. Bolo toho na mňa veľa. Zo všetkého som znásobila svoj čitateľský výkon. Cez týždeň som niekedy prečítala aj viac ako 3 knihy.

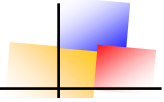
Naši, aj babka, pochopili, že mne sa taký život nepáči. Mala som už 16. Posielali ma na stretnutia mládeže na faru k reformovaným, čo bolo len štyri domy od nás. Po istom čase som aj šla, ale asi dva kroky tam a jeden späť. Prejsť tých približne sto metrov bolo časovo náročné. Nechcela som tam ísť a nemala som ani chuť ísť medzi cudzích. Nevieam, o čom hovoril farár, ale po mládeži sa začali ľudia rozprávať o diskotékach, škole a pod. Nebolo ani slovo o Bohu, ani o tom, čo prežívajú. Na mládeži však bola jedna mladá žena aj s jedným evanjelikom zo Štrby, ktorý bol v tom čase na vojne v Michalovciach. Oni dvaja sa začali pýtať, čo je naším zmyslom života. Nevedela som odpovedať, ale vedela som, že to nie sú peniaze, ani majetok, ani nič materiálne. Keďže mi to vrtalo hlavou, tak som to nenechala len tak a rozmýšľala som nad tým aj doma. Ďalšie, pre mňa druhé, stretnutie mládeže bolo o tom, že sa cvičili pesničky na pohreb jednej mládežníčky. Po tejto skúsenosti som rozmýšľala, či tam vôbec mám chodiť. Chodila som, aj keď to vo mne nezanechávalo nejaký hlboký dojem. Témy, o ktorých sa ľudia bežne zhovárali po mládeži, ma nijako nezaujímali. Stále som bola v napätí, či príde spomínaná mladá žena alebo ten vojak. Vtedy boli rozhovory oveľa lepšie a zatínali do živého. Po čase som začala chodiť aj do kostola, niekedy len k jeho dverám. Keď som bola v kostole, tak som sa snažila vnímať, čo sa kázalo, ale nijako ma to nebavilo. Keď som zastavila pred dverami kostola a trávila tam čas rozhovormi s mládežníkmi, čas prešiel rýchlejšie, ale nechápala som, prečo musia prísť pred kostol, aby sa porozprávali. Pýtala som sa samej seba, prečo som bola s nimi aj ja pred tým kostolom. Asi to bolo kvôli tomu, aby som sa rozprávala aj s niekým vekovo bližším.

V tom čase sa budovala skupinka, na ktorú ma zavolała spomínaná mladá žena. Vtedy sme už opäť bývali všetci spolu pri babke, aj moji rodičia, aj brat. Naši nesúhlasili, aby som išla na skupinku, lebo tam boli asi dve osôbky staršie odo mňa o 2-3 roky a ostatní minimálne o 6 rokov. Len nech radšej chodím na mládež, kde sú vekovo bližší. Stále častejšie sa ale stávalo, že sme na mládež prichádzali dve a pomaly sa mládež definitívne rozpadla.

Mamina so skupinkou ako takou nesúhlasila, hlavne s jej zložením, aj napriek tomu ma dosť neochotne na ňu pustila. Po prvej skupinke som došla domov mokrá ako myš, lebo vonku zúrila búrka. Nebol čas riešiť skupinku, mamina nehládala dôvody, prečo ma tam viac nepustiť, riešila moje zmoknutie a vaňu plnú teplej vody. A potom som hneď utekala pripravovať sa do školy. Aj keď som na každú skupinku chodila so súhlasom rodičov, trvalo približne rok, keď už s tým nemali žiaden problém. Po nejakom čase sa opäť začala aj mládež, ale nielen pre ľudí z Michaloviec, ale pre celý seniorát. Neskôr začal aj seniorátny mládežnícky spevokol, kde som chodila s radosťou a aj ma to bavilo.

Do polroka bolo aj seniorátne stretnutie mládeže v Trhovišti. Tam nás rozdelili do skupiniek. Ja som bola v takej zvláštnej skupinke, kde bola vedúca, jeden starší pán, ja a samé malé deti. Našou úlohou bolo nájsť odpoveď na otázku: „Kto je šťastný kresťan?“ a potom ju pred všetkými zreferovať. Deti to byť nemohli, ten starší pán sa hanbil, vedúca skupinky to tiež nemohla byť, tak to ostalo na mňa. Bránila som sa, ale nakoniec som išla. Premýšľala som celý čas o šťastnom kresťanstve, aj cestou domov v skriňovej Avii a ako to môže ovplyvniť aj mňa. Keď sme došli pred kostol, bola svadba a mladomanželia chceli, aby sme zaspievali nejakú pesničku. Mne to celé nedalo. Všetko, čo sa v ten deň udialo, som si dávala dokopy ako puzzle a začalo mi to dávať zmysel. Rozmýšľala som nad Bohom, nad tým, čo urobil pre mňa a po návrate domov som Mu odovzdala svoj život.

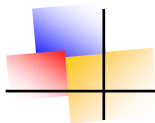

Takmer nič extra viditeľné sa v blízkej dobe v mojom živote nezmenilo. Ale Boh ma postupne zmenil v mojom vnútri. To, čo som podvedome hľadala, napríklad prijatie, lásku, pochopenie, radosť, som zrazu dostala od Boha a ja som rada ☺ Nie všetko sa vyriešilo hneď. Postupne som pochopila, že nielen dodržiavanie všeobecne platných morálnych zásad v živote s Bohom má svoje miesto, ale že je tam toho oveľa viac. Tak ako človek s človekom pre vzájomné pochopenie potrebuje budovať vzťah, tak aj ja s Bohom. Napríklad povery, ktorým sa v našich končinách prikladal veľký význam, som postupne opúšťala. Boli tak hlboko vo mne vryté a tak často doma opakované, že neprikladať im význam bola skúška viery. Keď niečo zabudneš, nevráť sa späť, lebo budeš mať nešťastie. Pozor na čiernu mačku na ulici alebo sa nezabudni umyť s mincou pred štedrou večerou. To je len málo z toho, čo sa u nás doma tradovalo. Keď som už poznala Boha viac, pochopila som, že aj ľudové liečiteľstvo spojené s mágiou, ktorým som si prešla vďaka môjmu ekzému, nie je v súlade s Božím slovom. Samostatnú kapitolu tvorí aj odpustenie, s ktorým som mala problém. A pomaly ma Boh premieňal a premieňa. Moje srdce, moje zmýšľanie, moje skutky. Som vďačná Pánu Bohu, že ešte stále má so mnou trpezlivosť, že mi prejavuje svoju lásku, dáva mi prežiť veľkosť svojej milosti a je tu so mnou akokoľvek sa mám a čokoľvek prežívam.

R.K.

Výlet rodín Gerlachov 2017 – pohľad z lyžiarskeho svahu Jakubkova lúka

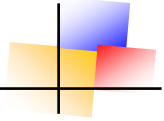
Gerlachov 2017

Na stretnutí rodín sme sa na jeseň dohodli, že obvyklý výlet s deťmi na jarne prázdniny by chcel nejakú zmenu. Nuž, ľahko sa rozhodne, ťažšie vykoná: nájsť niečo lacné, vhodné pre neustále sa meniaci počet účastníkov a navyše v daný (žiadaný) čas aj voľné, to chce naozaj schopného organizátora. Našťastie sme ho našli v osobe Renátky Komarikovej. Tak sa stalo, že na začiatku jarých prázdnin sa 8 rodín ocitlo v jednom penzióne v krásnom prostredí Gerlachova.

Voľba Tatier samozrejme nebola náhodná. V priebehu tohtoročnej zimy väčšina našej besiedky absolvovala lyžiarsky výcvik pod vedením brata Igora Piovarčího, a tak bolo treba vyskúšať, ako to perepúti pôjde bez inštruktora pred nosom. Ideálny terén na osmelenie sme našli na Jakubkovej lúke v Smokovci, kde sme strávili tri dni. Deti sa učia naozaj rýchlo (len s učením poslušnosti to ide akosi o dosť pomalšie): na tretí deň už rodičia nestíhali sledovať, ako to tam všetko lieta hore-dolu.

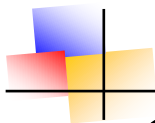

A tak sme si v záverečný deň trúfli na Lopušnú dolinu. Ráno sme dostali od mamičiek prísny zákaz čo len uvažovať o strmej hlavnej zjazdovke, však aj tá detská bola náročnejšia ako v Smokovci. Ale, ako to býva, chalanom a oteckom to nedalo, a tak na záver všetci len s obdivom pozerali, ako aj tú dlhú (vyše 1 km) a strmú hlavnú zjazdovku drobcí zvládajú.

No nebol výlet samozrejme len o lyžovaní. Pre dospelých i deti to bola aj príležitosť viacej sa spoznať, spriatelíť a porozprávať sa o tom, čím žijeme. V nedeľu sme navštívili baptistický zbor v Poprade, kde máme viacero dobrých priateľov, a v ostatných dňoch sme mali vlastný duchovný program. Diskusie nad témami boli zaujímavé a podnetné. Dostalo sa nám za to najvyššieho ocenenia: jeden z nových účastníkov ďakoval, že mohol byť pri tom. A my „starí“ ďakujeme nášmu Pánovi, že nám toto všetko daroval.

Ivan Žežula

VZBURA PROTI MESIÁŠOVI

„Nato Judáš Iškariotský, jeden z dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im Ho zradil.“ (Mk 14:10)

Veľkňazi túžili po jeho smrti. Ale nemohli ho zabiť len tak pod šírým nebom. Nie, ľud ho mal na to až príliš rád. A obraz, aký o nich mala verejnosť, bol beztak dosť narušený. Oň sa už predtým postaral Ježiš. Vyčistenie chrámu. Podobenstvá. Bystrý únik z každej slovnej pasce, ktorú mohli využiť vo svoj prospech. Potrebovali nájst spôsob, ako ho v súkromí prichytiť pri nejakom slove alebo čine. A malo sa to stať rýchlo.

Bol v Jeruzaleme, bol teda príhodný čas. Ale o dva dni bola Pascha. *Dva dni*. Čo by mali urobiť?

V tomto okamihu, v 14. kapitole Evanjelia podľa Marka, prenechávame veľkňazov ich vlastnej krvilačnosti a túžbe, ktorá ich zhrýzala a naša pozornosť sa prenáša na dom v Betánii, len zopár míľ na východ od Jeruzalema. Šimon Malomocný práve podával jedlo svojim hosťom. Ježiš, učeníci a zopár ďalších uvoľnene sedeli okolo jedálenského stola. A vtedy prišla *ona*. Evanjelium podľa Jána 12:3 nám hovorí, že tou ženou bola Mária, Lazárova sestra, ale Marek so spokojným svedomím neudáva jej meno:

„Prišla žena s alabastrovou nádobou drahocennej masti z pravej nardy. Rozbila alabastrovú nádobu a masť Mu vyliala na hlavu.“ (Mk 14:3).

Drahocennej. V skutočnosti bola pre niektorých stolujúcich až príliš drahocenná.

Zradca uprostred dvanástich

Z nádoby vyšiel obsah v hodnote ročnej mzdy. A pre niektorých hostí sa vôňa, ktorou sa naplnila miestnosť, stala zápchom nepremennej príležitosti.

„Načo bola táto strata masti?“, sťažovali sa. „Lebo táto masť sa mohla predať za viac ako tristo denárov a tie dať chudobným.“ (Mk 14:4-5).

Prázdne reči. Nešlo im o chudobných. To, po čom v skutočnosti túžili, bol mešec plný mincí, ktoré mohli minúť podľa vlastného uváženia. Prinajmenšom to bola Judášova túžba. Predaj masti by mu priniesol novú kôpku peňazí, z ktorej by mohol kradnúť (Jn 12:6).

Ježiš pokarhal reptajúcich, podobne ako to urobil s Galilejským jazerom. Ale vzbura sa začala tajne chystať. Marek prenáša pozornosť svojho rozprávania z Betánie späť na veľkňazov. Judáš, ten špión, zadychčaný z dvojmíľovej spiatočnej cesty do Jeruzalema, našiel náboženských vodcov vo svojej skrýši. Možno predychával hanbu, ktorá sa mu dostala skôr v Šimonovom dome. Možno mu jeho láska k peniazom zakalila zrak natoľko, že sa nedokázal spamätať zo straty, ktorej bol predtým svedkom. A nielen hocijakej straty, ale straty, ktorú Ježiš *pochválil*.

„Dobrý skutok mi preukázala“, povedal Ježiš. „Vopred mi pomazala telo na pohreb.“ (Mk 14:6.8).

Možno si Judáš lámal hlavu nad týmito slovami počas cesty do Svätého mesta, ktorú strávil frflaním. *Dobre, Ježiš. Si pripravený na pohreb? Postarám sa o to, aby si ho mal. Koniec-koncov, je mi zle z tej masti, čo celá vyšla navnivoč.*

Tridsať strieborných mincí

A tak Judáš ponúkol veľkňazom riešenie, na ktoré toľko čakali: zradí svojho majstra. Ale nie bez toho, aby za to niečo dostal. Marek jednoducho poznamenáva, že veľkňazi Judášovi sľúbili, že mu dajú peniaze (Mk 14:11). Slovo „sľúbili“ naznačuje, že Judáš nebol touto ponukou prekvapený. Zdá sa, že už predtým naliehal na kňazov, aby mu zaplatili. Matúš nám v skutočnosti hovorí to isté:

„Nato jeden z dvanástich, Judáš Iškariotský, odišiel k veľkňazom a spýtal sa: Čo mi chcete dať, a ja vám Ho zradím? A vyplatili mu tridsať strieborných.“ (Mt 26:14-15)

Dráma 14. kapitoly Markovho evanjelia sa točí okolo dvoch postáv – ženy a Judáša – a ich opačných postojoch k Ježišovi.

Ale je tu aj tretia postava, zlovestný súper, ktorý pracuje potichu a potajomky. *Peniaze.*

Všimnite si, ako rýchlo dokáže Judáš so svojimi spoločníkmi v reptaní vyčíslíť hodnotu masti v Šimonovom dome. Ako skúsení veritelia, tak dokázali okamžite vytušiť, koľko čo stojí, akú má hodnotu. Nardová masť ledva opustila nádobu a oni už počítali hovoriac:

„Táto masť sa mohla predať za viac ako tristo denárov.“
(Mk 14:5).

Neschopný vidieť hodnotu Krista

A predsa, je iróniou 14. kapitoly Markovho evanjelia, že Judáš videl hodnotu masti stekajúcej po Ježišovej hlave, ale už nevidel hodnotu Ježiša. Bol veriteľom so šedým zákalom. Preto tak veľmi zaútočil na tú ženu. Na druhej strane, žena rovnako spoznala cenu masti, *ako aj* hodnotu Ježiša. Preto rozbila nádobu s masťou.

Posledná streda pred Veľkou nocou je tragickou pripomienkou slov, zapísaných v 1. Liste apoštola Pavla Timoteovi 6:10: „Koreňom všetkého zla je zaiste milovanie peňazí, po ktorých niektorí zatúžili, tak zblúdili od viery a spôsobili si mnoho bolestí.“

Ale táto streda je aj plná nádeje, pretože nám ukazuje, že Ježišova krása dokáže zlomiť očarenie z finančného zisku. Toto je odkaz, ktorý nám žena zanecháva, odkaz, ktorý Ježiš chcel, aby sme ho počúvali znova a zas:

„Veru, hovorím vám: Kdekoľvek na celom svete bude sa zvestovať evanjelium, bude sa na jej pamiatku hovoriť aj o tom, čo urobila.“ (Mk 14:9)

Zdroj: desiringgod.org

Francine Riversová Most do prístavu

Príbeh sa začína v jednu chladnú októbrovú noc v malom americkom meste. Pastor miestneho zboru nájde opustené novonarodené dievčatko. Dajú jej meno Abra.

O niekoľko rokov neskôr z Abry vyrástla krásna mladá žena. Po nezhodách s nevlastnou sestrou odchádza do veľkomesta s mužom svojich snov. Po príchode sa však jej predstavy o živote po jeho boku začínajú rúcať. Je zneužívaná a nakoniec aj odvrhnutá.

Aby si splnila sen, musí priniesť mnohé obete. Aby sa stala niekým, musí sa najprv vzdať seba. Vzdá sa svojho mena, vydá sa za muža ktorého neľúbi a napokon podstúpi aj neželanú interrupciu.

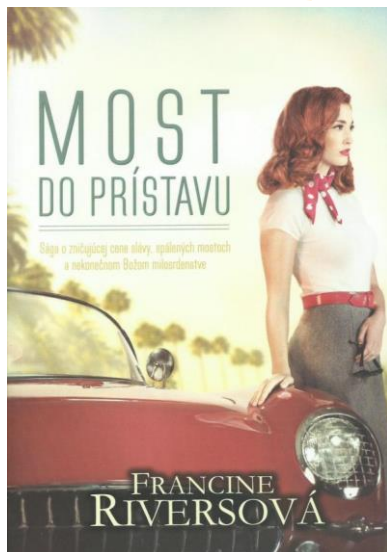
Nájde sa v jej živote niekto, kto jej ukáže, že Boh na ňu stále čaká?

Okúsi vo svojom živote pocit, že Boh odpúšťa a neprestáva požehnávať aj napriek našim chybám?

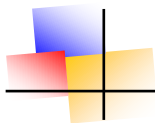
Ako sa skončí jej príbeh, sa dozviete na stránkach tejto knihy.

Na záver čitateľov čaká prekvapenie, ktoré by ani vo sne nečakali. V tomto je Francine majsterka.

Mňa táto kniha zaujala najmä preto, že ukazuje, že byť filmovou hviezdou ešte neznamená byť šťastnou. Čítala som ju takmer jedným dychom. Chytila ma od prvej strany, a tak dúfam, že chytila aj vás.

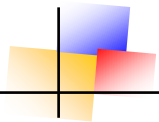

Miroslava Kuzmová

Staršovstvo informuje

- Br. Homišin informoval o konferencii slovenskej pobočky Misie na Níle. Staršovstvo sa potom v diskusii rozhodlo viac podporovať misiu vo Vítkovciach, kde vnímame analogickú prácu v našom prostredí.
- Prípravné staršovstvo Mozaiky informovalo, že br. M. Daniel prestal byť členom ich teamu.
- V sobotu 25.3. sa uskutočnilo seniorátne stretnutie vs. staršovstiev v Prešove. Témou bolo Obnova zborov a zakladanie nových zborov, slúžil br. T. Henžel. V zborovom dome je k dispozícii modlitebný list za prácu, ktorá sa v tomto smere v CB koná.
- Za delegátov výročnej konferencie CB v Žiline boli členskou schôdzou zvolení br. Homišin a br. Žežula, náhradník D. Klein.
- Tradičná konferencia Máme čo zvestovať bude 6.-8.4. v Poprade.
- Na Veľký piatok 14.4. sa v Košiciach uskutoční tradičný ekumenický pašiový sprievod. Začína o 13:00 pri evanjelickom chráme.
- Tohtoročná konferencia CB bude v Žiline 27.5. (iba jednodňová).

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- + **Nedeľné zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- + **Modlitebné stretnutia:** v nedeľu o 9:30 v zborovej miestnosti
- + **Biblické hodiny:** v stredu o 17:00 hod. v modlitebni
- + **Program pre deti:** každú nedeľu v priebehu hlavného zhromaždenia

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

Kancelária zboru: 055/622 5424; kazateľ Rastislav Betina 0948 235 035

Ďakujeme za podporu práce zboru, jednotlivých zborových činností a aktivít vašim finančným darom na účet:

SK76 0900 0000 0050 2302 2870 - zabezpečenie každodenného chodu zboru

SK78 3100 0000 0043 5012 9742- pre investičnú Výstavbu Bardejovská

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška, Marcel Kuzma

Modlitebné podnety:

- + **Za brata kazateľa a jeho rodinu**
- + **Za všetky stretnutia v zbore, za ich duchovný úžitok**
- + **Za duchovnú jednotu zboru**
- + **Za evanjelizačnú a svedeckú službu**
- + **Za misiu doma a v zahraničí**
- + **Za rodiny za výchovu detí v duchu evanjelia**
- + **Za našich chorých a dôchodcov**

Program na mesiac apríl 2017

Zmena programu vyhradená.

2.4.	Ne	10:00 Zhromaždenie (br. Miroslav Bielik) Večera Pánova
5.4.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
9.4.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
12.4.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
14.4.	Pi	10:00 Zhromaždenie - Veľký piatok (kaz. Rastislav Betina) 13:00 Ekumenický pašiový sprievod
16.4.	Ne	10:00 Zhromaždenie - Veľkonočná nedeľa (kaz. Rastislav Betina)
19.4.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
23.4.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina) 12:00 Stretnutie rodín so spoločným obedom
26.4.	St	17:00 Biblická hodina (kaz. Rastislav Betina)
30.4.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v nedeľu 30.4.2017

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M.Bielik, I.Žežula

Jazyková korektúra: M.Bielik

Grafická úprava: M.Petrejčík

Web: <http://www.cbke.sk>